

ΤΟ ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

(Ποντιακή Ραδιοφωνική σκηνή)

Ε.Ε.Υ.Σ.Τ.Α.Θ.Ι.Α.Δ.Η.

ΠΡΟΣΩΠΑ: Τραντάφυλλος, 50 έτῶν

Σουμέλα, 45 έτῶν

Ελέγκω, 15 έτῶν

Αησέ, 35

Λυράρης.

Ομιλος τραγουδιῶν.

Σ η ν Ἡ Ιη

(μιά παρέα μέ τή λύρα διασκεδάζουν)

Σά ποδάρια μ' τά τσάπουλας

σά γόνατα μ' τά μέστια

νά σάν' ἐκεῖνον πού θ' ἔφτάει

μέ τ' ἐσέν τ' Ἐμπονέστια.

ΟΛΟΙ. Πατέτεν, τραγωδέστεν, τό τελευταῖον ήμέρα τ' Ἐμπονέστια ἐν· "Εεε.. νά σάν' ἐμᾶς·....

Φᾶτεν πιᾶτεν τοίπ' πολλά
σό σημερνόν τή μέραν
αὔρη ἀρχή Σαρακοστή
καὶ καθαρή Δευτέρα.

ΟΛΟΙ. Μόνον δσήμερον ἔχομε Ἐμπονέστια· Φᾶτεν. πιᾶτεν, πατέτεν, τραγωδέστεν.
(οἱ φωνές καὶ οἱ ἐνθουσιαμοὶ μέ τή λύρα χαμηλώνουν σιγά-σιγά καὶ τελικά σβύνουν)

- H - Ἐμπονέστια. Ετοι λέγονται Ποντιακά οἱ Ἀπόιρεές. Τήν τελευταῖα μέρα τῶν Ἀπόιρεω ζωηρευόταν δ τόνος τῶν διασκεδάσεων. Γλεντοῦσαν χορταστικά καὶ τρώγαν ἐπίσης χορταστικά, γιατί ἀπό αὔριο ἀρχιζε ή Μεγάλη Σαρακοστή, ηατά τήν διάρκεια τῆς δποίας ήταν αύστηρά ἀπαγορευμένα τά γλέντια καὶ οἱ διασκεδάσεις, ἀλλά πιστήρη ήταν ή νηστεία ἀπό γέρο καὶ γριά μέχρι καὶ τό πιστήρη πατέτεν. Εξαίρεση μόνο τά μωρά πού θυλαζόγρια μέχρι καὶ τό πιστήρη πατέτεν. "Ας ἀρχίσωμε λοιπόν ἀπό τήν καθαρά Δευτέρα καὶ νά φτάσωμε ώς τήν Μεγάλη Βδομάδα. Ελάτε ἀγαπητοί ἀνροαταί νά κάνωμε ἑνα φανταστικό ταξίδι στόν Πόντο κάπου ἐκεῖ σ' ἑνα χωριό του.

Καθαρά Δευτέρα. Νά ἑνα χαριτωμένο ἀνδρόγυνο, ή Σουμέλα καὶ δ Τραντάφυλλον.

Σουμ. "Ἄρ ερθεν κι' ή Σαρακοστή.

Τραν. "Ε.. ντό λές, δφέτος πά θ' ἀεθοδωρίζωμε;

Σουμ. "Ελπέτ' θ' ἀεθοδωρίζωμε. Ατό πά ντό λόγος ἐν;

Τραν. "Ε.. Σουμέλα, δσον& ντό πᾶμε γεροῦμε. "Άλλο κι τεανεύομε ἀμον ντ' ἔτεάνευ-
αμε ὅνταν ἐμνες τσεέλ'.

Σουμ. Οὓς ν' ἀποθάνω τ' ἀεθοδώριμαν δπίσ' ή θ' ἄφινω. Ἐσύ ἂν θέλτσ' νὰ παχύντσ· τόν διάβολος μ' ἀεθοδωρίεις. Ἔγώ οὓς τή Τετράδ' σό στόμα μ' τιδέν ή ιρούω Τραν. "Ἄς λέγω σε Σουμέλα. Ναί, ἄς ἀεθοδωρίζωμε, ἅμαν ἔναν πρᾶμαν θά λέγω σε. Μ' ἐφτᾶμε ἅμον τό περσισνόν. Τσίπ' ὅνταν στεγνών· σό στόμαν ἔμουν νερόν ἄς ηουρτοῦμε.

Σουμ. Οὔχιιι... Ἔπολατίγα. "Αφς με, νιά νερόν ηαί νιά τιδέν. Ἐξερᾶθεν τό στόμα μ'; τσιαχλαεύ' ἄτο μέ τ' ὀλίγον νερόν.

Τραν. Κιαρ' ἔγώ πά ἀτό λέγω,

Σουμ. Πῶς λές ἀτό; Ἐσύ λές νά ηουρτοῦμε δλίγον νερόν, ηαί ἔγώ λέγω νά τσιαχλαεύωμε τό στόμαν ἔμουν ηαί ξάν φτύζωμ' ἄτο ηά, γιόν' νά ηουρτούμ' ἄτο.

Τραν. Καλόν-καλόν. Ἐσύ ἐθαρρεῖς γιά τ' ἐμέν στεναχωρεύκουματ. Ἔγώ τ' ἐσδν νουνίζω. Θ' ἀεθοδωρίεις, ἅμαν θά ἵνεσαι ηι' ἅμον ἀεθοδωρή ηερίν. Ξάν θά λυγούσαι ηαί δύο-τρία φοράς, ἔγώ ἔξερ' ἄτο.

Σουμ. "Η φύ μ' ηί θά ἔβγαίν".

.....βήματα.....

Σ κ η ν ἡ 2η

Ελεγ. Μάνα τά σκεύα ούλια ἔπλησα.

Σουμ. Καλά ἐποτικες, ἅμαν ὅπως ἔθέλεσα ηι' ἔέντον.

Τραν. Ποῖον ηι' ἔέντον ὅπως ἔθέλεσες;

Σουμ. "Αξον ρίζα μ'" Ἐλέγκω. "Ατά θύλια τά πιάτα, τά χουλιάρια, τά περώνια, τά μαχαίρια μαντσιριμένα εἰν'. "Ατά ἐρούφιξαν βουτούρτα ηαί ἀλίματα." Οσον νά ἔπλησες ἀτα, μαντσιριόν ἀπάν' ξάν θά ἔχνε.

Τραν. Κύριε.. "Ισοῦ Χριστέ μ'.....

Σουμ. Θ' ἄφτσ' τό τσιάν' ηαί θά θέξ' ἀπάν' νερόν νά ζεσταίν". "Ἄς βράζ' ηαλά ηι' ἐπ' ἔκετ ἀπ' ἔναν-ἔναν ούλια τά σκεύα χάσεφον.

Σ κ η ν ἡ 3η

.....Βήματα.....

Αησ. (φτάνει μιά τουριάλα) "Αξαμλάρ' χαήρ' ὀλσοῦν Σουμέλα χανούμ".

Σουμ. Τραν. "Αξαμλάρ' χαήρ ὀλσοῦν, ἀξαμλάρ' χαήρ ὀλσοῦν.

Σουμ. Χός ηιαλτή, χός ηιαλτή 'Αησσέ χανούμ'.

Αησ. Χός πουλτούν-χός πουλτούν'.

Τραν. Καλά ηαί τ' ἔρθες 'Αησσέ, ἅμαν δλίγον ἔργεψες.

Αησ. "Ἐ..εἶπα τόν πουρνόν θά εἴχετεν δουλίας. Καί ἔρθα σό ηιντίν ἀπάν.

Τραν. Τήν γλῶσσαν ἔμουν ἄς ἔμας ηαλλίον ηαλατσεύς.

Αησ. Κι' ἄρ ἀδά σό χώρίον ἔγεννέθα, μέ τ' ἐσᾶς ἐτράνυνα, γιατί ηαί μή ἔξερ' ἄτο;

Τραν. Τό σωστόν ἀτόσα χρόνια μέ τ' ἐσᾶς λόγον ηι' ἐποίηαμε." Ής εἶστεν ηαί τουρηάντ'.

Ελεγ. Μάνα ἐνέσπαλα νά λέγω σε. ἔνα σειρίν φαία ἐπέβναν. Ντό θ' ἐφτᾶμ' ἀτα; Θά ξενωμ' ἀτα ηά;

Σουμ. Γιόν-γιόν. Τήν πλάσης ἅμαρτίαν ἔν.

Θά έχετε τήν 'Αησσέ χανούμ'.

Αησσ. "Αρ δτό πέ θετο Τραντάφυλλε.

Τραν. Κι ξέρτα ναί ρίζα μ' 'Ελέγηνω τ' ἐμέτερον τοί Ρωμαινίων ή ιαθαρή Δευτέρα
ἐν τό παηράμ' τοί τουρκαντίων; 'Εμεῖς εἶχαμε 'Εμπονέστια ὄφε, ιι' ἀτοῦ πα-
ηράμ' ὁσήμερον.

Αησσ. (γελᾶ) Νά σχωρᾶτε με, φέμιαν ιι' ἔν, παηράμ' ἔχομε ὁσήμερον. Λάς πολλά ιαί
ιαλά φαία ἐπέμναν.

Σουμ. "Αητεν, δεβᾶτεν εύκερῶστ' ἀτα οῦλια σ' ἀτινές τά σκεύα ἀπέσ'.

Ελεγ. Μάνα εἰδες ἀσό πρωί ιιάν πώς τεανεύω ιαί ιι' τρώω;

Τραν. "Ας τεροῦμ' ὄφέτος πού ιι' ἀπέσ' θά πιάνωμ' ἔσε, σίτια τρῶς ιρυφά, σό μαντρίν
γιόξαμ' σ' ἀχερόν', ;

Σουμ. 'Οφέτος θά δριάζ' ἀτεν. Δεια-πέντε χρονέσα ἔέντον ιι' ἀιόμαν ιι' ἀεθοδῶρτσεν.
'Εγώ δχτώ χρονέσα ἀεθοδῶρτσα.

Ελεγ. Καί ντο ἔφαγα ὀπέρτσ; "Εμαν βουκίτσαν φωμίν.

Τραν. "Ενα χάπαρα δνταν ἐπίασ' ἀτο Σουμέλα, ἀτό ἀμάν ἔσκωσεν ιι' ἔσυρεν ἵντιαν
έκρατνεν." Ονταν εἴπ' ἀτο ἄχα τό στόμας, ἔναν ιότσια θρουμούλ' ἔκεῖτον ἀπάν·
σή γλῶσσαν ἀθε.

ΟΛΟΙ.γελοῦν.....

Σουμ. Χμ..... ὄφέτος ἀμον ιάτα θά δριάζ' ἀτεν. Δεύα Τραντάφυλλε ἔσύ δός τήν 'Αησ-
σέν τά φαία. 'Απ' ἀδά ιαί πλάν' ή 'Ελέγηνω ἔχ φόβοβ.

Τραν. Χάητε 'Αησσέ.

Αησσ. Χάητε.

.....Βήματα, φεύγουν.....

Σ η ν ή 4η

Σουμ. Τραντάφυλλε μ' ἀνασπάλτσ; ιρέμασον ιαί τόν ιουηαράν μέ τ' ἐφτά φτερά. Τά
ιαρτόφια ἔκεια κεῖνταν.

Τραν. Καλόν-ιαλόν.

Σουμ. Ρίζα μ' 'Ελέγηνω ἵντιαν ἐποῖηα ποῖσον ιαί ιι' θά χάντσ'. 'Ατό σήν ῦας πά ια-
λόν ἔν. Κορλιάφς ιαί τόν διάβολον, ταπεινώντσ', ἵνεσαι ἀέτσ' ἀμον ντό θέλ·
μας ὁ θεόν.

Ελεγ. Καλόν μάνα, Ν' ἀποθάνω πά οῦς τήν Τετράδ' τιδέν σό στόμα μ' ιι' θά ιρούω.

Σουμ. Πᾶππον πφός πᾶππον ἀέτσ' θά ἔρχουμες ιαί θά πᾶμε, μέ τή θρησκείαν ἔμουν,
μέ τ' ἀτέτια μουν." Ιντιαν ἔμαθ' ἀσή μάνα μ' θά μαθίζ' ἀτο ιι' ἔσεν. Κι' ἄρ ἀ-
έτσ' πά θά ἔρχουμες ιαί θά πᾶμε.

- H -. 'Οπουδήποτε ιι' ἄν βρεθοῦν οι ~~Χριστιανοί~~ Ρωμιοί διατηροῦν μέ αύστη-
ροτητα τά Χριστιανιά ήθη ιι' ἔθιμα." Ετσι ιαί οι Πόντιοι μέ τήν ἀνάλογη
αύστηροτητα περνοῦσαν ιαί τίς ἄλλες μέρες τῆς Μεγάλης Σαρανοστῆς ιαί
φτάναν ως τή Μαγάλη 'Βδομάδα.' Αλύγιστη ή ιυρα-Σουμέλα ῦσπερα ἀπό τήν
τόσο αύστηρα δίαιτα τῆς Νηστείας, προετοιμάζεται τώρα γιά τό Πάσχα.

Σ η ν ή 5η

Σουμ. "Αητε 'Ελέγηνω μή στέξ'.

Ελεγ. Οὐλια τό πράματα ἔξεγηα ὀξωά.

- Ελεγ. Οὐλια τύ πράματα ἔξέγηα δξωιά.
Σουμ. 'Ο Πατέρας ντ' ἔεντον;
Ελεγ. 'Ετοιμάζ' τό ιιράτσ'.
Σουμ. 'Οσήμερον ἐν ή Μεγάλ' Τρίτ'. Πρέπ' μά ιιρατσλαεύωμε, νά σιλεύωμε τά δόνια τά μαρτάκια, αῦριον υλα ξίνωμε ιά τά ιιρεββάτια, θά παιλαεύωμε τά μαντρία, τά πόνιας, τ' αύλια. 'Ελέγηνω πότε θά προφτάνωμε; ...
Ελεγ. "Ε...καλόν μάνα, οῦς τήν Λαμπρήν ἔχομε πόσα ήμέρας.
Σουμ. Οῦς τήν Λαμπρήν λογαριάς; Οῦς τή Μεγάλ' Πέφτ' πρέπ' οῦλια νά τελείνταν Ζιάρ' τδν Χριστόν θά ἔχνε σταυρωμένον οι τσιφούτ' οι 'Εβραῖοι ιι' έμετς θά νοικοκυρεύουμες;
Ελεγ. Μάνα πότε θά ιιινωνίζωμε;
Σουμ. 'Εγώ ένοιινῶντσα τό Βαίων, έσέν θά ιιινωνίζω τήν 'Ανάστασιν τό βράδον.
Ελεγ. Είδες μάνα πώς έτιαένεφα ιι' άεθοδωρτσα;
Σουμ. Ναί ρίζα μ' πολλά ἔμορφα, τό Χριστόν ἀπό πέσ' ίς μι' 'έβγάλτσ'. 'Εκεῖνος γιά τ' έμᾶς ἔσταυρωθεν.
Ελεγ. Μάνα ἀπόφ' πά θά πᾶμε σήν έγιλεσίαν;
Σουμ. 'Αδα σήν έβδομάδαν ιάθαν βράδον θά παίρω σε ιαί πάω. 'Απόφ' ξίν' τά τελευτατα νυφία. Τήν Μεγάλ' Πέφτ' τό βράδον δνταν θά πᾶμε σά δώδεκα βαγγέλια θά βάλτσ' σ' ἔναν ἔμορφον ιιούτόπον ἀπέσ' τέσσερα ιόνιινα ώβά. Θά παίρωμ' ἀτα ιιαί πᾶμε σήν έγιλεσίαν, γιά νά εύχιάουνταν. Καί θά παίρωμ' ἀτα τήν άνάστασιν ἀπό τό βράδον. Θά παίρωμε ἀπ' ἔναν ή οιιογένεια μουν, ιιροῦμε σ' ἔναν τ' ἄλλο, τσαιώνωμ' ἀτα ιιαί τρῶμ' ἀτα.
Ελεγ. Καλόν μάνα τρί νομάτ' είμες ιιαί γιατί θά εύχιάζωμε τέσσερα ώβά;
Σουμ. Κρημαν..ιιρημαν..Κι' ἄμ τ' Ειιόνας τ' ώβόν ένέσπαλες;
Ελεγ. "Α...ναί ιιαλά λές. Γιά τήν ειιόναν....θεέ μ' νά σχωρᾶς με.
Σουμ. "Αητε ἀτώρα σή δουλίας .
Ελεγ. Καλόν μάνα φεύω.
.....βήματα φεύγει.....

Σ η ν ή 6η

- Σουμ. 'Ελέγηνω... 'Ελέγηνω... μέ τά ιιάτιναν πά ἄν είσαι χολιασμέντσα νά πᾶς φαλαφᾶς σχώρεσιν. "Εξες;
Ελεγ. Καλόν-ιιαλόν, έγώ μέ τήν ιιανάν πά ιι' είμαι.
Σουμ. Θεέ μ' νά λελεύω σε, ἀξίωσον μας νά ζοῦμε οῦς τήν 'Ανάστασιν. Φέρον οῦλτσ' τοι ζενητιάντας σό σπίτια τουν. Δός ύπομονήν σήν Παναγίαν έμουν νά τιαενίζ' σόν πόνον ντό δίγν' ἀτεν τά βάσανα τή Χριστοῦ.

Σ η ν ή 7η

-βήματα.....
Γραν. "Αητε ιι' έτελείωσες ἀκόμιαν Σουμέλα; Θά πᾶμε σήν έγιλεσίαν, ιιιρόν ἔν.
Σουμ. Ντό νά τελένω; 'Αέτσ' ιολάγια νά τελείνταν τά δουλίας τή Μεγάλ' τή 'Εβδομάδας; Χάητε ἀς νύφιοιμαι ιιαί πᾶμε. Ναί, έκεῖνο θά έλεγα σε, ιιανείς ἀσή

...ξενητιάντας ἔστειλαν γράμματα, παρᾶδες;

Τραν. Κάμποσοι ἔστειλαν, ἅμαν μερικοὶ νιά γράμματα καὶ νιά ~~περιέβαινε~~ τιδέν.

.....ἀκούεται λύρα. 'Η Σουμέλα κι' ὁ Τραντάφυλλον ξαφνιάζονται.....

Σουμ. Οὔχιτε...ντό ἐν τ' ἀκούγω;

Τραν. Θεέ μ' θεέ μ...σημερνόν ἡμέραν....ποῖος ~~καὶ~~ ἀθεόφοιβοι εἶν' ἀούτοιν..

Σουμ. "Αλλο ντό στέξ". Χάητε ἃς σταματοῦμ' ἀτο', Λαζαρίν κι' ἄν εἶν'. Σό Μεγάλ', τήν 'Εβδομάδαν λύραν...Χριστέ μ'....Χριστέ μ'.....

Τραν. Γιά χάητε, χάητε.

.....βήματα ἐνῶ προχωροῦν, ἡ λύρα συνεχίζει.....

Σ Η Ν Ή 8η

Τραν. Νέπε κι' ἐντρέπεσαι....

.....ἡ λύρα σταματᾶ.....

Σημερνόν ἡμέραν καί.....

Σουμ. Μεγάλ' ἐβδομάδα κι' ἐσύ τίβριμ' τίβριμ' τή λύρας.

Τραν. Ξάι ἐνοῦντσες ντ' ἐποῖης;

Λυρ. Θεῖο Τραντάφυλλε κι' ἔπαιξα ιέφ' τεηνιά. Νά σχωρᾶτε με. Και νούρ' λύραν ἐποῖηα καὶ εἴπα ἃς δοιιμάζ' ἀτο.

Τραν. Κι' ἐπόρεσες νά ἐφτᾶς ὑπομονῆν οὓς τή Λαμπρήν;

Λυρ. Σχῶρα με θεῖο Τραντάφυλλε, ἄλλο κι' ἐφτάγ' ἀτο.

Τραν. 'Ο θεόν νά συχωρᾶ σε.

Σουμ. Σ' ἀοῦτα τά ἡμέρας ἡ Παναγία μουν ηλαίει καὶ ξίν' δάκρυα, κι' ἐμεῖς θά δοιιμάζωμε τά λύρας ἐμουν. "Αμαν ντό ν' ἐφτάω σας. Τσεέλνα εἶστεν καὶ νιά τ' ἔναν φηφίζετεν κι' νιά τ' ἄλλο. Χάητε, χάητε Τραντάφυλλε." Εργεφαμε.

.....ἀκούεται ἡ ηαμπάνα τῆς ἐιηλησίας.....

Τραν. "Εργεφαμε. Χάητε νύφτ' ἀγλήγορα καὶ θά πᾶμε σήν εγκλεσίαν.

Σουμ. Θεέ μ' νά σχωρᾶς με.

.....βήματα φεύγουν.....

Τ Ε Λ Ο Σ.